

2017. július 16-tól július 29-ig egy franciatanároknak szóló továbbképzésen vettem részt Vichyben. A tanfolyamot a nagy hagyományokkal rendelkező CAVILAM nyelvi központ szervezte, a kurzus címe: Enseigner le FLE aujourd'hui: culture, société et nouvelles tendances pédagogiques (A francia, mint idegen nyelv tanítása ma: kultúra, társadalom és új pedagógiai irányzatok).

Az órák hétköznapi reggel 9-kor kezdődtek és általában délután 4-ig tartottak. Igazán sokoldalú képzést kaptunk, hallgattunk előadásokat és dolgoztunk kis csoportokban. A két hét alatt hét tanárunk volt, bemutatkoztak tankönyvkiadók és író-olvasó találkozón is részt vehettünk. Tanultunk elméletet, pl. *Út az egyetemi kutatásoktól az osztálytermi gyakorlatig*, de megtudhattuk azt is, hogy milyen tevékenységeket lehet végezni egy országismereti órán. A második héten négy délután is olyan számítógépes programokkal dolgoztunk, amelyeket hasznosan lehet felhasználni nyelvórákon.

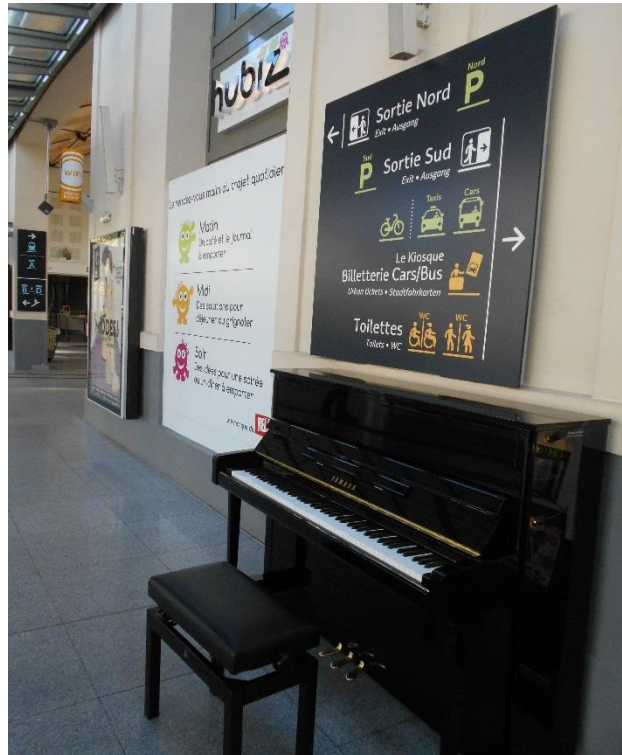
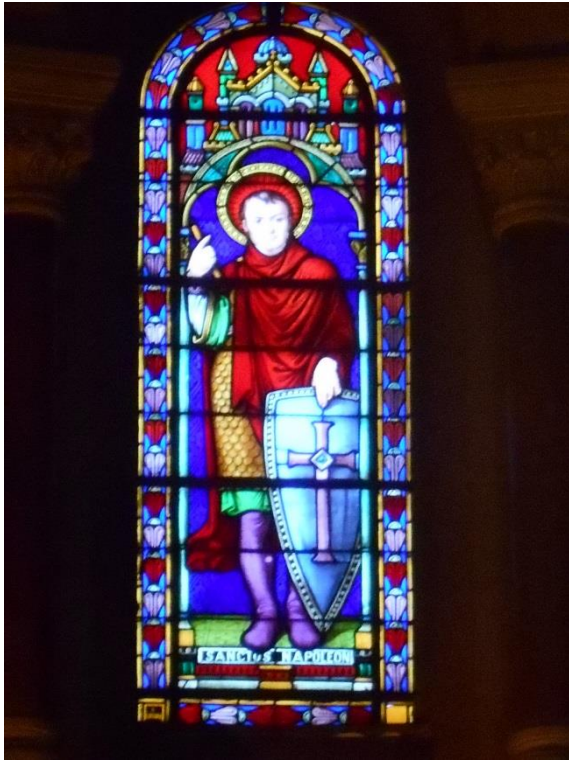
A csoportom összetétele nemzetközi volt, fehérorosz, ausztrál, brazil, olasz, svéd, görög, lengyel, szlovák és német kolléganőkkal is volt szerencsém megismerkedni. Az előadásokon pedig mind az öt földrészről érkező hallgatókkal találkozhattam.

A teljesség igénye nélkül álljon itt néhány érdekesség, amelyeket a két hét alatt éltem át, tudtam meg:

Párizsban a Gare de Bercy-n ért az első különleges élmény: a pályaudvaron állt egy pianínó, amelyen bárki játszhatott. Épp egy gyerekcsoport gyülekezett nyári táborozásra, így mindig akadt valaki, aki szórakoztatta az utazóközönséget. Mintha csak a gimnázium aulájában lettem volna...

Az első péntek este koncertre mentem két csoporttársammal a Vichy Operába, amely Franciaország egyetlen szecessziós operaháza. Különlegessége, hogy a nézőtér sárga és zöld színekben pompázik. Nem csak az épület, de a zene is csodálatos volt, Mozart mindig gyönyörű.

I. Napóleon kérésére a nápolyi származású katona, Szent Napóleon ünnepét augusztus 15-én, Bonaparte Napóleon születésnapján tartja az egyház. Vichy-ben a Szent Lajos templomban látható a kevés Szent Napóleon ábrázolások egyike.

Siena és Toszkána testközelből

2017 augusztusában négy hetet töltöttem Sienában egy olasz nyelv és kultúrával foglalkozó kurzuson.

Az első nap szintfelmérő tesztet kellett kitöltenem, ezután egy rövid beszélgetés után kerültem a haladó csoportba. A tanfolyami kiscsoportos leckék hétfőtől péntekig reggel kilenc órától negyed egyig tartottak, majd utána egy óra magán óráim volt. A csoportos foglalkozáson az iskola által összeállított tankönyvet vettük, a délutáni órákon pedig újságcikkekről beszélgettünk. A csoportos oktatás fejlesztette a szókincsünket, különösképpen a mai beszélt olasz nyelvi fordulatokat gyakoroltatta, felfrissítette a magas szintű nyelvtani anyagot, például függő beszéd, mondat szerkezetek, de sok szövegértési feladatot is vettünk.

Az első két héten egy holland, egy svájci, egy amerikai és egy bulgár lánnyal voltam egy csoportban, a második két hétben pedig egy osztrák, egy szlovák, egy ukrán, egy német és egy kínai csoporttársam lett. A nemzetközi csoport lehetőséget adott a kapcsolatépítésre, egymás kultúrájának megismerésére.

Szerencsére mindenki jól beszélt olaszul, így a szünetekben is olaszul társalogtunk egymással, valamint az anyanyelvi környezet, az iskola felkészült tanárai és az iskola közvetlen hangulata mind hozzájárultak ahhoz, hogy nagymértékben fejlődjön az olasz tudásom. A délutáni esti programokat a kurzus szervező biztosította szinte minden napra. Részt vettem előadásokon és Sienát és a környékét felfedező vezetett kirándulásokon, olyan helyekre jutottam el az iskolával, ahová nem mennek a turisták, mégis fontos részét képezik a Toszkán kultúrának.

Olyan szerencsés helyzetben voltam, hogy az egyik tanár révén bejutottam a Paliora is, illetve az azt megelőző hagyományos eseményekre, ami gyakorlatilag el van zárva a kíváncsi turisták elől. A maradék szabadidőmben pedig a helyi buszjáratokkal fedeztem fel a környékét, így

eljutottam Firenzébe, San Gimignano, Grossetto és Montepulciano is. Meglátogattam a sienai főbb múzeumokat is, illetve tanulmányoztam Siena történelmét és kultúráját.

A kurzuson összesen négy anyanyelű tanár tanított, akik magas színvonalon oktatták az olasz nyelvet. Különösképpen tetszett, hogy mindent olaszul magyaráztak el, így egy idő után ráállt a gondolkodásmódom az olasz nyelvre, nem került erőfeszítésbe a nyelvtanulás, sőt kifejezetten élvezet volt a házi feladatok megírása is. Az egyik órára még egy verset is kellett írunk.

Ezalatt a továbbképzés alatt nagymértékben javult a helyismeretem, a toszkán kultúráról való tudásom kiszélesedett, sokat javult az olasz nyelű kommunikációs készségem, illetve finomodott a nyelvi kifejezőmódom. Úgy érzem sokkal magabiztosabb lettem és sokkal nagyobb energiákat tudok beforgatni az iskolai munkámba a jövőben.

Ráthné Murányi Rita

Erasmus +

2017. július 24 - augusztus 4.

Az idei nyaram az Erasmus+ programnak köszönhetően igen aktívan telt, hiszen e továbbképzés keretében két hetet tölthettem el német nyelvterületen.

Jogosan merülhet fel a kérdés, hogy miért éppen Bécsot választottam, hiszen évente legalább egyszer (az adventi kirándulás keretében) biztosan meglátogatom a várost. A válaszom: éppen ezért. Szerettem volna jobban megismerni Bécsot és árnyalni a bennem élő, felszínes, cukormázás, karácsonyi képet.

A napjaim viszonylag szigorú rendben teltek, a nyelvтанfolyam 13:30-17:45-ig tartott, mindent ehhez kellett igazítanom. Így, ha délelőttre programot terveztem, időben fel kellett kelnem. Esténként átnéztem az aznap tanultakat, megnéztem a vizes vb közvetítéseit vagy találkoztam a többi kollégával a városközpontban. A második hétre már egész jól megismertem a közlekedési hálózatot és felfedeztem a legrövidebb utat az iskola és a kis lakás között, amit béreltem.

Mit tanultam ez alatt a két hét alatt?

Például azt, hogy Bécs egy igazán élhető, remekül szervezett város, türelmes, kedves emberekkel. Egy olyan hely, ahol odafigyelnek az emberek egymásra: a villamoson kedves női hang figyelmeztet, hogy add át a helyet a rászorulóknak, és ez meg is történik. Ahol az utcai szemeteseken humoros feliratok közlik a városlakókkal, hova dobják a szemetüket. (Legalább húszfélét fotóztam le.) Ahol minden zöld területet birtokba vesznek a városiak, piknikeznek, beszélgetnek, táncolnak vagy csak heverésznek a fák árnyékában. Ahol a nyári filmfesztivál keretében minden este, ingyen! részese lehet az ember valamilyen nagyszabású koncertnek, opera- vagy táncelőadásnak, és mindehhez a háttér a neogótikus városháza adja.

Sokat tanultam még a kultúrák közti különbségekről, az osztrák szokásokról, a bécsi dialektusról. Emellett rengeteget beszéltem és írtam németül, feltöltődtem és barátságokat kötöttem. Néhány hét múlva, ha az adventi kirándulás keretében visszatérek, már egészen más szemmel fogom nézni ezt a csodálatos várost.

Köszönöm ezt a felejthetetlen két hetet!

Servus Wien, ich komme wieder!

Szücsné Stadler Lilla